

Forslag til folketingsbeslutning

om ratifikation af den i Geneve den 6. marts 1948 vedtagne konvention angående Den mellemstatslige rådgivende Søfartsorganisation.

Fremsat den 6. marts 1959 af *handelsministeren*.

Folketinget udtaler sin tilslutning til, at den i Geneve i 1948 vedtagne konvention | angående Den mellemstatslige rådgivende Søfartsorganisation ratificeres.

Bemærkninger til forslaget.

På en af De Forenede Nationers økonomiske og sociale råd indkaldt konference, der afholdtes i Geneve i februar-marts 1948 vedtoges den som bilag aftrykte konvention af 6. marts 1948 angående oprettelse af en mellemstatslig rådgivende søfartsorganisation. I alt 32 lande var repræsenteret på konferencen, men heraf havde 3 lande forladt konferencen inden dennes afslutning. Ved den endelige afstemning stemte 21 lande for konventionsudkastet, medens 7 lande deriblandt Danmark, Norge og Sverige afholdt sig fra at stemme. Organisationen, almindeligvis kaldet IMCO, hvilket er en forkortelse af Intergovernmental Maritime Consultative Organisation, har ifølge konventionens art. 1 følgende formål:

- a) at tilrettelægge samarbejde mellem regeringerne med hensyn til regeringsforskrifter og praksis vedrørende tekniske spørgsmål af enhver art, der berører den internationale skibsfart, og at tilskynde til en almindelig vedtagelse af de højest mulige normer i spørgsmål, der angår sikkerheden på søen og sejladsens effektivitet;
- b) at tilskynde til afskaffelse af forskelsbehandling og unødvendige restriktioner fra regeringers side i spørgsmål, der berører den internationale skibsfart, for derigennem at fremme, at skibsfarten stilles til rådighed for verdenshandelen uden forskelsbehandling; hjælp og opmuntring ydet af en regering til udvikling af dens nationale skibsfart og af sikkerhedshensyn, skal i sig selv ikke anses for forskelsbehandling, forudsat at

sådan hjælp og opmuntring ikke er baseret på bestemmelser egnet til at indskrænke alle landes skibsfarts fri adgang til at tage del i international handel;

- c) at drage omsorg for organisationens behandling af spørgsmål angående skibsfartssammenslutningers ubillige indskrænkende foranstaltninger;
- d) at drage omsorg for organisationens behandling af ethvert skibsfartsspørgsmål, som måtte blive forelagt den af et hvilket som helst organ eller en særlig institution under De Forenede Nationer;
- e) at drage omsorg for udveksling af oplysninger mellem regeringer angående spørgsmål, der behandles af organisationen.

Fra skandinavisk side har man i de forløbne år stillet sig afvisende over for en ratifikation af konventionen under hensyn til, at denne ikke, således som de skandinaviske landes delegationer tilstræbte det under konferencen i 1948, har begrænset organisationens kompetence til tekniske og nautiske spørgsmål, men også har givet organisationen beføjelse til at beskæftige sig med økonomiske og kommercielle spørgsmål, og man har i disse år udfoldet store bestræbelser for at tilvejebringe en indskrænkning af organisationens virkeområde. Dette er imidlertid ikke lykkedes, og det for konventionens ikrafttræden nødvendige antal ratifikationer er nu opnået, hvorefter konventionen trådte i kraft den 17. marts 1958.

Følgende 29 lande har ratificeret konventionen: